

onstyper. For at kunne gøre det er der nogle analyser og nogle overvejelser, som arbejdsgruppen skal gøre sig, hvilket også fremgår af kommissoriet. Det drejer sig om regelgrundlaget for gejstlig betjening samt om højtider og helligdage inden for de forskellige religioner. Der skal endvidere laves en oversigt over de indsattes religiøse tilhørsforhold.

Arbejdsgruppen skal desuden gøre sig overvejelser om ansættelsesforhold og de fysiske rammer i institutionerne. Og arbejdsgruppen skal, hvis det er muligt, indhente inspiration bl.a. fra de øvrige nordiske lande og sammenligne institutionerne.

Kl. 15.40

Arbejdsgruppen er bemandet således, at der bl.a. deltager personer med særlig viden om eller interesse for emnet bredt forstået og for de forskellige institutionstyper i kriminalforsorgen, der alle skal være repræsenteret. Der er repræsentanter fra et lukket og et åbent fængsel, fra et arresthus og fra direktoratet foruden en repræsentant fra det kontor i Kirkeministeriet, der bl.a. har ansvar for godkendelse af andre trossamfund.

Kriminalforsorgen har over for mig oplyst, at arbejdet p.t. er i sin afsluttende fase, og at gruppen forventer at aflevere en rapport til direktoratet inden udgangen af året. På baggrund af den rapport vil der blive fastsat mere detaljerede retningslinjer for ansættelse, eventuelt kombineret med løsere tilknytning af gejstlige repræsentanter.

For så vidt angår den anden del af spørgsmålet, kan jeg henvise til straffuldbyrdelsesloven samt de europæiske fængselsregler, som jeg også henviste til i januar 2006, da jeg i Folketinget besvarede spørgsmål nr. S 1963 fra samme spørger om et tilsvarende emne.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 35, stk. 2, har en indsat ret til at samtale med en præst eller lignende fra sit trossamfund. Og det fremgår endvidere af de europæiske fængselsregler, at hvis der er et tilstrækkeligt antal indsatte med samme trosretning, skal der udpeges en godkendt repræsentant fra denne trosretning. Ligeledes bør der ansættes præster eller lignende på fuld tid, hvis antallet af indsatte med samme trosretning berettiger til det.

Kriminalforsorgen er som sagt i gang med at vurdere, hvor stort behovet skal være de forskellige steder, herunder om der er behov for en fuldtidsansat, en deltidsansat eller løsere til-

knyttede gejstlige repræsentanter såsom imamer.

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo det, der simpelt hen er hele kernen i den her sag, nemlig hvorvidt man overhovedet i det danske fængselsvæsen skal finansiere fængselsimamer over nogle budgetter, der, som vi jo kan se, inden for de senere år er blevet barberet i de forskellige fængsler. Vi ved jo, at det nye statsfængsel i Horsens også opererer med en driftsbesparelse. Er det så overhovedet en statslig opgave at ansætte fængselsimamer over de offentlige kasser?

Det er så der, hvor justitsministeren siger: Ja, men man er pligtig til at tilbyde dem samtaler osv. Ja, det er rigtigt, men der siger man i nogle af vores fængsler, at det kan man gøre ved frivillige aftaler, hvor de, der vil missionere for deres tro, hvad enten det er den ene eller den anden, kan gøre det frivilligt – hvis ikke det er den i Danmark anerkendte kristendom, som danner grundlag.

Det, der så er spørgsmålet, er: Er det rimeligt, at vi nu udbygger servicen og begynder at fastansætte statsansatte imamer ud fra nogle nye kriterier, som der lægges op til?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må bare fastholde, at både for så vidt angår straffuldbyrdelsesloven og de europæiske fængselsregler, er det helt centralt, at alle indsatte har ret til at samtale med en præst eller lignende fra deres trossamfund.

Der er givetvis mange forskellige modeller, og det er jo også det, vi kan se i Kriminalforsorgens forskellige institutioner, for, hvordan man så vælger at løse den opgave. Og det mener jeg altså er noget, som Kriminalforsorgen er langt de bedste til selv at gøre.

Når først den her vejledning er på plads, bliver det også klarere, hvad det præcis er for ting, der skal tages hensyn til, hvad det er for helligdage og andet, der skal indgå i overvejelserne om, hvordan man finder den bedste model for, hvordan tilknytningen skal være; om den skal være løs, sådan som jeg kan forstå at hr. Hans Kristian Skibby synes er mest formålstjenligt, eller om den skal have en mere fast karakter.

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne takke for svaret. Og det er da også muligt, at vi kan finde ud af noget, der bliver til virkelighed, og som vi kan forstå bagefter.